בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ח** ב**טבת** תשס"ג (**23** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ח בטבת**, יום פטירתו של **דב יוסף**, מי שהיה המושל הצבאי בירושלים בזמן המצור הערבי במלחמת העצמאות. יוסף, יליד קנדה, הנהיג את משטר ה**צנע במצוקה** בשנות ה- 50. בשנת 1918, הוא התגייס ל**גדוד העברי** ושירת בארץ. הוא התיישב בירושלים ב- 1921 והיה ליועצה המשפטי של הסוכנות היהודית. נבחר לכנסת הראשונה ומילא תפקידים שונים בממשלות ישראל עד לפרישתו בשנת 1965 – ביניהם, שר האספקה, שר המסחר והתעשיה ושר המשפטים.

על תקופת הצנע...

התפתחות כלכלתה של ישראל הצעירה היתה איטית. מלחמת העצמאות וקליטת מאות אלפי העולם חייבו סכומי עתק. המדינה נקלעה עד מהירה למצוקות קשות. לא היה לה מטבע חוץ לרכישת מזון ודלק. הוכרז על משטר של צנע וקיצוב וחלפו לא מעט שנים עד שהכלכלה התחזקה וסיפקה לפחות חלק מצורכי האוכלוסיה. תרומות מיהודי העולם, מלוות אמריקניים והשילומים מגרמניה פתרו מקצת מהבעיות.

אך... משטר הקיצוב והצנע הצמיח את תופעת **השוק השחור** - מכירת מוצרים שבפיקוח "מתחת לדלפק" ובמחירים מופרזים. הממשלה עשתה ככל יכולתה להילחם בתופעה. מנגנון גדול של פקידים ופקחים, שפעל במסגרת משרד האספקה והקיצוב, ניסה להתמודד עם תופעות השוק השחור. המשטרה סייעה, ומספר לא גדול של עבריינים הועמד לדין.

המצב החמיר בקיץ 1950, משהונהג קיצוב גם בהלבשה והנעלה. הסוחרים קבלו כי אין להם אפשרות לנהל את עסקיהם, ואף השביתו אותם. בסתיו של אותה שנה, הקימה הממשלה "**מטה למלחמה בשוק השחור**" ולמספר ימים התגייס אף רה"מ בן-גוריון למשימה. הצלחת המאבק לא היתה גדולה ועל אף הקנסות, העונשים האחרים ומחסומי הדרכים שהציבו הפקחים והמשטרה [גם אז היו מחסומים בכבישים...] – לא חוסל השוק השחור. בשנים הבאות, ככל שהוסר הפיקוח ובוטל הקיצוב על מצרכים ומוצרים, הצטמצמו ממדיו והשפעותיו של השוק השחור.

ולבסוף... שר המסחר והתעשיה, **מר פינחס ספיר**, הודיע בפברואר 1959, כ- 10 שנים לאחר שהוא התחיל, על **סיום** הצנע והקיצוב. [יודאיקה לקסיקון\ספר המאה]

~~~

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ח** ב**טבת** תשס"ג (**23** ב**דצמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"אם אשכחך ירושלים..." [המשך נאום **אבא אבן** בפני מועצת הנאמנים של האו"ם, כ"ד בשבט תש"י (20 בפברואר 1950)] מן ההכרח שדעות ממשלתי תיכללנה בגוף הויכוח הזה ובאוירתו. בסופו של דבר, כל הסדר בינלאומי להגנת המקומות הקדושים יהיה תלוי בהסכמת יושבי ירושלים והממשלה שהם נותנים אימון בה. המחשבה שמשטר, אשר נועד לספק צרכים דתיים, יוכל להתקיים בקרב אוכלוסים מדוכאים, מתמרמרים ונסערים, כל בר-דעת ידחה אותה.

אם דעתה של ירושלים לא תהיה נוחה מבחינה מדינית, לא תוכל העיר להיות שקטה מבחינה דתית. {ההמשך, בע"ה, מחר...}

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל